

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816203963
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7816203963.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu JUDr. Ladislav Cakociho a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobkyne U. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom v Rožňave, U. XX, zastúpenej Mgr. Ivicou Štiglitz, advokátkou so sídlom v Rožňave, Šafárikova 8, IČO: 42 324 017 proti žalovanej: Pohotovosť, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o 1.025,- eur s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 18.02.2019 č.k. 5C/76/2016 - 163 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi 50,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 05.07.2016 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V zostávajúcej zamietajúcej časti p o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáha voči žalovanej zaplatenia 1.025,- eur s prísl. Zaviazal žalobkyňu nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobkyňa sa v tomto konaní domáha voči žalovanej zaplatenia 1.025,- eur titulom bezdôvodného obohatenia tvrdiac, že zmluvné strany uzavreli 23.11.2012, v septembri 2009 a v júni 2011 zmluvy, na základe ktorej si žalobkyňa požičala od žalovanej finančné prostriedky. Tieto zmluvy neboli uzavreté v súlade so zák. č. 258/2001 Z.z., keďže v nich absentujú podstatné náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 tohto zákona, čo má za následok, že zmluvné vzťahy je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov. Plnením na základe týchto zmlúv žalobkyňa uhradila žalovanej viac, ako bola poskytnutá istina, pričom táto suma celkovo činí 1.025,- eur, preto sa voči žalovanej domáhala vrátenia tejto sumy.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 101, § 107, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka potom, ako žalovaná vzniesla námietku premlčania nároku žalobkyne sa zaoberal predovšetkým tým, či nárok žalobkyne nie je premlčaný a dospel k záveru, že tento premlčaný je. Preto žalobu zamietol.

4. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že žalovaná (zrejme správne má byť žalobkyňa - poznámka odvolacieho súdu) poslednú splátku pôžičiek zaplatila dňa 16.06.2011 a žaloba bola podaná dňa 30.05.2016. Od tejto doby tak začala plynúť objektívna aj subjektívna premlčacia doba. Na základe toho

uzavrel, že žaloba bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Uplynutie objektívne premlčacej doby nie je závislé na subjektívnej vedomosti žalobkyne.

5. Výrok o trovách konania oprel súd o ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a neúspešnú žalobkyňu zaviazal nahradiť úspešnej žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a odvolaciu súdu navrhla, aby rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, uplatnila náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytkla súdu prvej inštancie, že nesprávne posúdil otázku premlčania nároku žalobkyne, keď nesprávne stanovil začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby. Poukázala na to, že žalobkyňa uzavrela so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere v celkovom počte 5 kusov s rozdielnymi dátumami, pričom posledná zmluva bola uzavretá dňa 23.11.2012. Zo žaloby, ale aj z predložených dôkazov vyplýva, že poslednú splátku žalobkyňa uhradila dňa 06.06.2014 vo výške 50,- eur. Je zrejmé, že súd prvej inštancie tak nerozhodol správne, keď nevychádzal zo zisteného skutkového stavu. Otázkou premlčania bolo potrebné ustáliť ku každej jednej uzavretej zmluve jednotlivo a zisťovať presne, v akej výške zo splátky, ktorá bola zaplatená žalobkyňou a ktorá je predmetom sumy na vydanie bezdôvodného obohatenia, je premlčaná. Súd prvej inštancie však takýmto spôsobom nepostupoval. Žalobkyňa je toho názoru, že pre posúdenie existencie skutočnej vedomosti o bezdôvodnom obohatení na strane spotrebiteľa, je potrebné skúmať individuálny moment skutočnosti, kedy sa dozvie o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na jeho úkor. V tej súvislosti poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6MCdo/9/2012 a sp.zn. 1MCdo/8/2008.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadiska uplatneného odvolacie dôvodu a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je čiastočne opodstatnené.

8. Pokiaľ žalobkyňa namieta, že súd vec nesprávne právne posúdil v otázke premlčania, jej odvolanie je čiastočne opodstatnené.

9. Ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka stanovuje, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V prípade subjektívnej premlčacej doby je tak začiatok viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného (spotrebiteľa) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila.

10. V danom prípade z dôvodu, že dané zmluvné vzťahy žalobkyňa považuje za bezúročné a bez poplatkov, je potrebné nazerať na prípadné získané ziskane bezdôvodné obohatenie žalovanou plnením z neplatného právneho úkonu. Právny úkon totiž nemal za následok vznik práva ani povinnosti na poskytnuté plnenie nad rámec poskytnutej istiny.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu o tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, kto ho získal, sa žalobkyňa mohla dozvedieť vtedy, keď poznala skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jej úkor a to v takej výške, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia mohla uplatniť na súde, t.j. keď nadobudla vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to aj bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohla dozvedieť skôr.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa získala vedomosť o bezdôvodnom obohatení na strane žalovaného momentom, kedy preplatila istinu poskytnutého úveru.

13. Odvolací súd považuje za správny názor súdu prvej inštancie, že pokiaľ ide o zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavreté medzi stranami sporu dňa 12.01.2010 č. XXXXXXXXXX v septembri 2009 č. XXXXXXXXXX a v júni 2011 č. XXXXXXXXXX vzhľadom na posledné splátky, ktoré titulom týchto zmlúv žalobkyňa uhradila (12.06.2010, 07.07.2010 a 16.06.2011), u všetkých týchto zmlúv bol nárok titulom bezdôvodného obohatenia uplatnený po uplynutí subjektívnej premlčacej doby, keďže žaloba bola podaná žalobkyňou na súde (až) 30.05.2016. Z týchto dôvodov nárok titulom bezdôvodného obohatenia uplatnený žalobkyňou u všetkých týchto zmlúv je potrebné považovať za premlčaný. Správne preto rozhodol súd prvej inštancie, pokiaľ nárok žalobkyne v tomto rozsahu zamietol z dôvodu premlčania.

14. Iná je situáciu, pokiaľ ide o zmluvu uzavretú medzi stranami sporu dňa 23.11.2012 č. XXXXXXXXXX, u ktorej predposledná splátka bola uhradená dňa 26.05.2014, ktorý nárok titulom uhradenia tejto splátky je potrebné považovať vzhľadom na podanie žaloby dňa 30.05.2016 premlčaný z dôvodu uplynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Pokiaľ však ide o poslednú splátku uhradenú dňa 06.06.2014 vo výške 50,- eur, tento nárok žalobkyne nie je premlčaný vzhľadom na to, že subjektívna dvojročná premlčacia lehota v danom prípade neuplynula.

15. Pokiaľ sa teda žalobkyňa domáha od žalovanej nároku titulom vydania bezdôvodného obohatenia, tento môže byť opodstatnený len pokiaľ ide o zaplatenie sumy 50,- eur titulom zmluvy uzavretej dňa 23.11.2012, ktorý nárok vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej nemožno považovať za premlčaný.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd preskúmal nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia o zaplatenie 50,- eur voči žalovanej titulom plnenia nad rámec poskytnutej istiny zo zmluvy č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami sporu dňa 23.11.2012 a dospel k záveru, že tento nárok je opodstatnený.

17. Po preskúmaní obsahu zmluvy odvolací súd dospel k záveru, že v tejto absentujú náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f), j) zák.č. 129/2010 Z.z. v platnom znení, ktorými sú doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a ročná percentuálna miera nákladov.

18. Po oboznámení sa s obsahom zmluvy o úvere zo dňa 23.11.2012 totiž vyplynulo, že v zmluve absentujú vyššie spomínané údaje, preto daný zmluvný vzťah je potrebné považovať v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zák.č. 129/2010 Z.z. v plnom znení za bezúročný a bez poplatkov.

19. Titulom tejto zmluvy bolo žalovanou žalobkyňi poskytnuté plnenie vo výške 350,- eur, pričom žalobkyňa uhradila celkovo sumu 618,- eur, z týchto dôvodov je potrebné považovať nárok žalobkyne na zaplatenie 50,- eur za opodstatnený.

20. Z dôvodov vyššie uvedených v súlade s § 388 C.s.p. odvolací súd zmenil rozsudok v zamietajúcom výroku tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyňi 50,- eur spolu s úrokom z omeškania tak, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku, pričom výšku úroku z omeškania vyvodil z ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nar. vlády č. 87/1995 Z.z. a počiatok omeškania stanovil odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej, t.j. od 05.07.2016.

21. V zostávajúcej časti odvolací súd potvrdil rozsudok v súlade s § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny. Pokiaľ ide o trovy konania v súlade s § 396 ods. 2 C.s.p. a § 255 ods. 2 C.s.p. rozhodol dovolací súd o trovách prvoinštančného aj odvolacieho konania tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania, keďže bola v podstatnej časti úspešná.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).